

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010208
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214010208.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. októbra 2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný N. Y. S. K. U. K. D. G. , nar. XX. XX. XXXX v F., trvale bytom Mesto T. X., t. č. na neznámom mieste, občan SR,

je vinný, že

od 01. 10. 2013 do 08. 10. 2015 vo Veľkom Krtíši a na iných presne nezistených miestach neplnil vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi A. Y., nar. XX. XX. XXXX, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 7P/80/2010 z 20. 09. 2010 vo výške 100,- Eur mesačne predom do rúk matky dieťaťa X. Č., nar. XX. XX. XXXX počínajúc od 01. 09. 2010 do 25. dňa v mesiaci, obžalovaný za uvedené obdobie dlhuje na výživnom pre maloletého syna A. čiastku 2. 300,- Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody n e p o d m i e n e č n e vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Veľkom Krtíši doručila dňa 04. 09. 2014 tunajšiemu súdu obžalobu pod zn. Pv 373/14/6610-6, ktorou viní obžalovaného, že od 01. 10. 2013 do konca augusta 2014 vo Veľkom Krtíši a na iných presne nezistených miestach neplnil vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi A. Y., nar. XX. XX. XXXX, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 7P/80/2010 z 20. 09. 2010 vo výške 100,- Eur mesačne predom do rúk matky dieťaťa X. Č., nar. XX. XX. XXXX počínajúc od 01. 09. 2010 do 25. dňa v mesiaci, obžalovaný za uvedené obdobie dlhuje na

výživnom pre maloletého syna A. čiastku 1. 100,- Eur, čím mal spáchať prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd Veľký Krtíš dňa 16. 04. 2015 pod č. k. 3T/40/2014-75 na hlavnom pojednávaní uznal N. Y. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a za to ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. mu uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. 07. 2015 v sp. zn. 5To/73/2015 na neverejnom zasadnutí podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 16. 04. 2015 v sp. zn. 3T/40/2014 zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva povinnosť uložená okresnému súdu správne ohraničiť skutok s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zák., dopočuť zákonnú zástupkyňu maloletého A. matku X. Č. a vyhodnotiť doterajšiu kriminálnu minulosť obžalovaného a to pripojením aspoň piatich ostatných trestných spisov podľa aktualizovaného odpisu registra trestov.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 08. 10. 2015 vypočul zákonnú zástupkyňu maloletého - matku X. Č. ku skutočnosti, či si obžalovaný (otec maloletého dieťaťa) plní od 01. 10. 2013 doteraz vyživovaciu povinnosť, keďže podľa rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš v sp. zn. 7P/80/2010 z 20. 09. 2010 je zaviazaný prispievať na maloletého A. Y., nar. XX. XX. XXXX mesačným výživným 100,- Eur počínajúc od 01. 10. 2010 so splatnosťou výživného vždy do 25. dňa v tom - ktorom mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Svedkyňa uviedla, že si vyživovaciu povinnosť neplní vôbec, k dnešnému dňu dlhuje na výživnom celkovú sumu 2. 300,- Eur. S obžalovaným nie je v žiadnom kontakte, pričom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš jej začal opäť vyplácať náhradné výživné, potom ako ukončila pracovno-právny vzťah v Rakúsku. Okrem vyživovacej povinnosti na syna A. ďalšiu vyživovaciu povinnosť ona nemá. Odvtedy ako si obžalovaný prestal plniť vyživovaciu povinnosť udržiava kontakt so sestrou obžalovaného, ktorá je krstnou mamou A., avšak ani ona a ani rodičia obžalovaného nemajú vedomosť o tom, kde sa môže v súčasnosti zdržiavať.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 08.10.2015 sa podľa § 269 Tr. por. oboznámil čítaním s obsahom spisov Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/74/2013; 8T/62/2011; 1T/34/1999 a 1T/68/1999, ďalej sa oboznámil so spisom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/120/1997 a spisom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/98/1999 a rozsudkom Okresného súdu Zvolen v sp. zn. 5T/136/2008.

Na hlavnom pojednávaní dňa 08. 10. 2015 trestno-procesné strany ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali, preto súd uznesením dokazovanie vyhlásil za skončené.

Proti obžalovanému sa vedie konanie ako proti ušlému (§ 358 - 362 Tr. por.).

Opatrením Okresného súdu Veľký Krtíš z 08. 07. 2014 bol obžalovanému ustanovený podľa § 40 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 37 ods. 1 písm. e) Tr. por. obhajca JUDr. Vladimír Barčík, advokát z Advokátskej kancelárie Mierová 1 vo Veľkom Krtíši.

Na hlavnom pojednávaní dňa 08. 10. 2015 v záverečnej reči prokurátorka navrhla obžalovaného uznať vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a s prihliadnutím na jeho doterajšiu trestnú minulosť mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Pre výkon trestu navrhla obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V záverečnej reči obhajca uviedol, že akceptuje názor odvolacieho súdu. Spoločnosť má záujem predovšetkým na plnení si vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom. V tomto konaní, ktoré je špecifické tým, že obžalovaný sa zdržiava na neznámom mieste a teda sa nemohol dozvedieť o trestnom stíhaní, je potrebné citlivo a dôsledne zvážiť, ktoré zákonné ustanovenia budú využité proti a v prospech obžalovaného. Na rozdiel od prokurátorky sa domnieva, že nie je dôvod vziať pri rozhodovaní o treste do úvahy pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Odkázal na výpoveď matky dieťaťa, ktorá uviedla, že do času, pokiaľ bývali spolu si obžalovaný riadne plnil vyživovaciu povinnosť na syna.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vychádzajúc z ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. por. je súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd. Je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktoré odvolací súd nariadil.

Okresný súd sa týmto zákonným ustanovením správal a na hlavnom pojednávaní dňa 08. 10. 2015 doplnil dokazovanie v rozsahu určenom krajským súdom, pričom prihliadol aj na to, že strany ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Aj keď súd môže v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, nemal za potrebné doplňovať dokazovanie, potom ako vypočul svedkyňu X. Č.. Táto uviedla, že od 01. 10. 2013 doteraz si obžalovaný vyživovaciu povinnosť na syna A. neplní.

Prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. je dokonaný naplnením jeho zákonných znakov t. j. okamihom, keď páchatel najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Pre naplnenie znakov odseku 2 tohto prečinu sa vyžaduje úmyselné konanie a pre naplnenie znakov uvedených v odseku 3 tohto prečinu sa vyžaduje vydanie oprávnenej osoby do nebezpečenstva núdze, resp. závažnejší spôsob konania alebo preukázanie, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol už obžalovaný za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

V prejednávanej trestnej veci možno protiprávne konanie obžalovaného subsumovať len pod odsek 1 citovaného ustanovenia zákona, keďže neboli naplnené zákonné dôvody pre posudzovanie konania obžalovaného podľa odsekov 2 alebo 3. Prečin zanedbania povinnej výživy je pokračovací trestný čin (§ 122 ods. 10 Tr. zák.), avšak ak obvinený pokračuje v konaní aj po oznámení vznesenia obvinenia, neposudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok, ale sa jedná o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu 1. stupňa alebo pokiaľ sa súd 2. stupňa neodobral na záverečnú poradu (§ 122 ods. 13 Tr. zák.). Tento zmenený režim sa vzťahuje len pre § 207 Tr. zák. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy sa vyžaduje, aby obvinený neplnil výživné po dobu troch mesiacov idúcich po sebe alebo s prerušovaním a to v období dvoch rokov do oznámenia vznesenia obvinenia. Predmetom útoku prečinu zanedbania povinnej výživy je osoba, voči ktorej má páchatel zákonnú vyživovaciu povinnosť. Páchatel tohto prečinu je spravidla ten, komu bola uložená vyživovacia povinnosť súdnym rozhodnutím.

V prejednávanej trestnej veci bola uložená vyživovacia povinnosť obžalovanému ako biologickému otcovi maloletého A. Y., nar. XX. XX. XXXX. Svedkyňa X. Č. ako biologická matka dieťaťa na hlavnom pojednávaní dňa 08. 10. 2015 uviedla, že obžalovaný dlhuje na výživnom na syna A. sumu 2. 300,- Eur a toto výživné zodpovedá neplneniu si vyživovacej povinnosti za obdobie od 01. 10. 2013 do termínu pojednávania t.j. 08. 10. 2015. Nemožno uznať tvrdenie obhajcu JUDr. Vladimíra Barčíka, ktorý neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaného odôvodňoval tým, že sa obžalovaný zdržiava na neznámom mieste a teda nemôže mať vedomosť o trestnom konaní. Zo správy OR PZ vo Veľkom Krtíši z 10. 12. 2014 vyplýva, že po obžalovanom sa pátra ako po osobe na základe rozhodnutia súdu - Príkazu na zatknutie z 09. 12. 2013 vydanom vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš v sp. zn. 8T/74/2013. V spojitosti so zisteným stavom je nutné považovať aj trestno-procesný inštitút, ktorým súd vedie konanie proti obžalovanému ako ušlému, za opodstatnený a zákonný.

Pri určení druhu a výmery trestu súd musí postupovať podľa zásad ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.). Každý trest uložený páchatelovi trestného činu musí napĺňať postulát individuálnej a generálnej prevencie. Individuálna prevencia spočíva v tom, že takýto trest pôsobí na páchatela, aby viedol už riadny život a generálna prevencia spočíva v tom, že ukladaný trest konkrétnemu páchatelovi má súčasne iných odradiť od páchania trestnej činnosti.

V prejednávanej trestnej veci pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a predovšetkým na doterajšiu kriminálnu minulosť obžalovaného. Pri ukladaní druhu trestu mal súd za to, že obžalovanému je nutné uložiť trest odňatia slobody, pretože len takýto druh trestu môže dostatočne vplyvať na jeho nápravu.

Za spáchaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m) Tr. zák.) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť a tak trest obžalovanému uložil podľa § 38 ods. 4 Tr. Zák., čím došlo k modifikácii trestného rozpätia so spodnou hranicou 8 mesiacov a vrchnou hranicou 2 roky. Výmeru trestu u obžalovaného ovplyvnila aj jeho doterajšia trestná minulosť, keď z odpisu registra trestov sa potvrdzuje, že bol doposiaľ v siedmich prípadoch postihnutý nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Súd aj v danej veci mal za to, že je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, preto mu takýto trest uložil vo výmere 8 mesiacov, čo zodpovedá uloženiu trestu na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby.

Na margo ukladania výmery trestu treba poznamenať, že obžalovaný bol v doterajšom živote celkom 10-krát súdne trestaný, ostatnýkrát rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš v sp. zn. 8T/62/2011. Ním bol uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 08. 12. 2011. Pred týmto odsúdením bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Zvolen v konaní 5T/136/2008. Súd schválil dohodu o vine a treste, na základe ktorej obžalovaný (obvinený) uznal vinu z trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, 3 podľa zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. 12. 2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom neoprávneného požívania cudzieho motorového vozidla podľa § 249a ods. 1 zákon č. 140/1961 Zb. účinného do 31. 12. 2005. Za to mu bol uložený podmiennečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Spis pripojený k veci byť nemohol, keďže bol pripojený k inej trestnej veci Okresného súdu Zvolen - sp. zn. 3T/132/2013, ktorá nie je ešte skončená (záznam na č. I. 95). V ďalšom konaní vedenom Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 2T/98/1999 bol obžalovaný uznaný vinným z pokusu trestného činu podvodu podľa § 8 ods. 1 k § 250 ods. 1, 2 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. Súd podľa § 37 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. pre jeho odsúdenie Okresným súdom Veľký Krtíš v sp. zn. 1T/68/1999. V ďalšom trestnom konaní bol Okresným súdom Veľký Krtíš v sp. zn. 1T/68/1999 uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 a za to odsúdený k nepodmienečnému súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. V inom trestnom konaní vedenom Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 3T/120/1997 bol obžalovaný uznaný vinným z rozsiahlej trestnej činnosti, keď sa dopustil pokračujúceho trestného činu podvodu sčasti formou spolupáchateľstva a sčasti samostatne podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., z pokusu trestného činu podvodu podľa § 8 ods. 1, § 250 ods. 1, 2 Tr. zák., so spolupáchateľstva trestného činu podvodu podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. a z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. Za to bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Zo štruktúry páchanej trestnej činnosti vyplýva, že sa obžalovaný v doterajšom živote dopúšťal páchania trestných činov tak majetkovej ako aj násilnej povahy.

Súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v dobe posledných 10-tich rokov pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Je potrebné ešte poznamenať, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadol aj na správu o povesti na obžalovaného od Mesta Veľký Krtíš, z ktorej sa potvrdzuje, že je prihlásený k trvalému pobytu na adrese - Mesto T. X. bez bližšej adresy pobytu. Obžalovaný je slobodný a má jednu vyživovaciu povinnosť.

Nemožno opomenúť, že na Okresnom súde Veľký Krtíš je v súčasnosti vedené aj ďalšie trestné konanie proti obžalovanému pod sp. zn. 8T/74/2013. V tomto konaní je obvinený zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák., prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Súd vydal dňa 08. 07. 2015 Európsky zatýkací rozkaz, avšak k dnešnému dňu sa nepodarilo vypátrať a zadržať obžalovaného.

Na základe vyššie uvedeného súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a odsúdil ho k trestu ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);
- odvolanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).